

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény

Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak.
nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadottnak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécében:
Schalek H., Dukes M., Ooppelik A.,
Általános Tudósító-hirdetési osz-
tálya Budapest.

Nyitittrét petítóra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Ültessünk „Erzsébet emlékfákat!”

A jó Isten a részvétet minden nemesbb tulajdonunk koronájává csepegtette az emberi érző kebelbe s a még lüktető szívébe, mint nemes tulajdonságot hagyta örökünkbe s azt mondhatjuk, hogy mentül gyengébb a szív, mentül nemesebb a lélek, annál jobban ki van benne fejlődve a részvétnek sokszor kitörülhetetlen érzelme.

Ezen részvét, a mikor megdicsőült Erzsébet királyasszonyunk egy embertelen gyilkos kéz áldozatává lett, minden magyar ember szemében könnyeket fakasztott, társadalmi és népfuji viszonyunknál fogva átlátszóan és megnesmedve igazi hazafias részvétte alakult át.

Jól tudjuk, hogy különösen bennünket, magyarokat, kiknek történelmi nehéz események, lelket megragadó jelenségek, kiváló hőstettekben gazdag hőies életünk elég és alapos okot szolgáltatott a valódi és feláldozó részvétre, mindannyiunkat igazi és a szívünk mélyéből jövő részvét fogott el ezen szomorú haláleset bekövetkezésekor is.

Ezen a szagos részvét különféle és igen magasztos alakban nyilvánult a magyar társadalom körében. Még a kapuczinusok bécsi kápolnájának régi ajtaja be sem záródott a drága holttest után, már is megindult a gyűjtés az »Erzsébet-szoborra« a mely országvilágnak fogja hirdetni, hogy milyen őrzött

anyaga volt elhunyt drága Királynénk a magyar népek?

Az ország minden nagyobb kisebb városa, nagy és kis községének lakossága életjelt adott akkor magáról szívében honoló érzelmeiből folyólag, hogy szomorú, de azért magasztos és hazafias részvétének emlékekkel való megtestesítéséhez hozzájárulását adja — Szeretetházak, gyermekmenhelyek, kórházak, iskolák, zárdák építésével; az ő feledhetlen neve után elnevezett alapítványokkal, utcák és terek elnevezésével úgy, hogy ezer és ezer emlék fogja hirdetni megboldogult Erzsébet királyasszonyunk dicső emlékét.

De necsak alapítványok hirdessék feledhetetlen királynénk emlékét, hanem szállja meg városunk vezetőit, értelmiségét, nemes polgárságát az a jó magyaros érzés, hogy az ő szent emlékét hagyó nányainkhoz hiven ápoljuk szomorú fák ültetésével, a mely a jövő századok ifjúságának, honleányainak emlékezetébe hozatja a volt jó Királyné létezését.

A millenárius esztendőben is jeles földművelésügyi miniszterünk dr. Darányi Ignác bőségszerű kezdeményezésére közel két millió fa vert gyökeret az ezeréves anyaföldben, a melyek az örömteljes emlékezet fái lesznek!

De a fa nemcsak az örömteljes, de a bánatteljes emlékezetnek is lehet kifejezője, a mely az átélte országos gyászát hogyan völgyön, városok és községek egyszerű lakói között századok multával is hirdetendő.

Mert mint tudjuk, a megdicsőült szerette a fákat, az erdőket, minthogy bölcsője egy erdővel övezte tő partján ringott, kedélye pedig annyiszor vidult fel hazánk erdőinek nézésében, sőt lelke ha megvolt sebezve, erdők és messze vidékek regelő ege alatt keresett enyhülést, gyógyító balszámot.

Mivel tehát néhai és megdicsőült Királyasszonyunk a természet szépségeinek csodálója volt — minden városnak, községnek, polgárnak igyekezni kellene ósapáinkhoz hiven kegyelettel lenni az ő feledhetlen személye iránt!

Ezen emlékfáknak bárki tud kertjében és udvarán egy illő helyet találni, a város pedig tudna a városligetben egy szép csoportot beültetni. A városon kívül lakók ilyen fákat tanyájukon, szökeikben ültethetnének, esetleg apróbb ligeteket is létesíthetnének, hová áhitattal közelednék a vándor, az utas, ki a nap hevetől ármelegedve az árnyékos fák hűse alatt megpihenni igyekszik.

Ezen célra szolgálhatnának szomorú-fűz, szomorú kőris és bükk, valamint tölgyek és fenyők, mert ezek voltak elhunyt és szeretett királynénk kedvenczfái, a melyek elsői a szomorúságot jeleznék az utókor ivadékaiknak.

Ezen fákat »Erzsébet királyné emlékfáknak« lehetne elnevezni, táblával megjelölni és bekeríteni, hogy mindenki egyaránt gondozza és minden kártételtől megőrizze.

A fákat a város a m. kir. erdőőri szak-

TÁRCZA.

A mi megzavarta.

Irla: Gyarmathy Zsigáné.

I.

Azt kérditek, hogy miért hagytam oda a jóveldelemző állásomat; hogy miért nem hordom továbbra is a leveleket.

Ha nem lennének szemek, rám meredő tekintetek, akkor talán . . . de így nem lehet . . . Nos miért néztek úgy össze? Azt hiszitek, nem látom és nem tudom, hogy mit tesz az: »Szegény Tonosi megőrült!« ezt mondja a ti szemetek . . . oh én már tudok a szemekből olvasni, s amíg azt tudom és az emlékezetem ép, addig nem vagyok örült, akármit is néztek össze. Az én falumban, tudjátok ott a kékes ormu Vlegyásza alatt, volt egy örült . . . minden faluban van egy örült, de az nem tudott emlékezni semmire.

Én pedig — hallgassátok csak — mily jól emlékszem mindennek. Emlékszem arra is, hogy eleinte mennyire érdekelték a rám irányuló tekintetek és szerettem volna minden házbá vidámságot vinni. De ez csak ritkán történt és nem tudom, más levelhordó vidámabb leveleket hord-e szét?

A legtöbb egynélkülözötten vettem a dolgot: nem az én bajom, nem az én örömem!

De akadtak olyanok is, akik úgy tekintettek reám, hogy nagyon szerettem volna nekik jó leveleket vinni . . . jó hogy ezentul nem látom már ezeket a várakozás teljes, aztán elszomorodó szemeket . . . hanem egyet mégis látok, akármerre tekintek, előbb azt látom, s csak aztán egyebet . . .

Ismertétek Erdősfalvy Tibort? Én ismertem már kis fiam korában, hiszen egy faluban születünk és az édes apja éppen akkor adta katonai-intézetbe a kis urit, mikor engem ide ebbe a városkába segélt levélhordónak; mert ez a jó szívű ur minden embert el segélt valahova. Jó szíve volt és még is! . . . De sorára veszem a dolgokat, mert nem vagyok én megzavarodva, akármit is hiszitek ti.

A kis urból olyan délezzeg szép ifju lett, mint a milyen az én falumban minden legény, de még annál is szebb Mikor ide ebbe a városkába tettek, éppen akkor lett főhadnagy és a két csillagánál csak a két szeme ragyogott fényesebben . . . Oh Istenem, azok a szemek!

A termete pedig olyan volt, mint az a sudar jegenye, no tudjátok, ott a faluban a kovácsmühely előtt. Hát tehetek én arról, hogy minden a mi szép és jó volt ezen az áldott főhadnagyon, az mind ahhoz hasonlítot, ami oda haza van? Még a kanapéján terjeszkedő nagy medve is mintha csak a Vlegyásza alatti barlangban született volna . . . aztán a levelek — az a teménytelen sok levél a mit kapott — mind olyan illatú volt, mint a mi mezőink kaszálás után.

Mindig bőkezű volt hozzám: és piros ajkai mosolygva kérdezték: — »Nos, Jancsi, hát van még«, aztán nem igen vette számba azokat a virágillatú leveleket, úgy a vállán keresztül dobálta egy kis fényes asztáira. A pénzes leveleket sem vette mohón, mint más fiatal katoná, hanem azért azokat még sem dobta a vállán keresztül a fényes asztalkára: begyűrte a feszes nadrágja zsebébe.

Gyakran megesett, hogy pezsgővel kínál, de ti nem ismeritek a pezsgőt . . . ránézve olyan az, mint a mi papunk kaszálóján a forrás délben, mikor a nap bele tűz és a gyöngyözök habokat szinaranyra fényesíti. Az édességekhez pedig csak az anyánk tejét hasonlíthatom. Fialat tiszt urakkal kártyázott akkor, midőn a tüzes habból nekem is juttatott. Be gyönyörű volt ilyenkor, jökevű csillámlott a szemében és szép arca majd kicsattant az ifju vér lüktetésétől. Soha senkit sem szerettem úgy, mint ezt a drága gyönyörű főhadnagyt, s mikor azt hallottam, hogy sokat vesz, mindég úgy éreztem, mintha a szívébe szurtak volna; de aztán arra gondoltam, hogy nem is lehet az ember mindenben szerencsés s ez megvizsgáltam.

II.

Ugy tetszett nekem, hogy az utóbbi időben mintha nem nézte volna olyan nyugodtan a leveleket, s míg a rét-illatúakat félre dobálta, fűrésze tekintet a kezemre; mást várt: kitaláltam, hogy öt pecsétest várt. Ez így ment két héten keresztül és ekkor rám is elragadt a heves várakozás. Szó-

iskolától ingyen kaphatná meg, csupán a szállítási költségeket kellene viselni, továbbá a város osztán ki azokat az egyeseknek, kik ezért hozzá fordultak.

Hasson át jeles földmivelésügyi kormányzatunk lelkes felhívása mindnyájunkat, ujjtsuk fel keblünk fájdalomát elhunyt jó Királynénk emlékéért és örökiük meg szeretett megdicsőült Erzsébet királyasszonyunk emlékét azáltal, hogy Erzsébet emlékfákat ültetünk!

A látó és vak gyermekek szüleihez.

I. Mit tegyenek a szülők, hogy látó gyermekeiket a megvakulástól megóvják?

Ha gyermekeiket látók, úgy adjatok hála Istennek és örködjétek, hogy szemük világát baj ne érje.

1. gyermekekről való gondoskodásnak már a születés előtt kell kezdődnie. Miért is jegyezték meg jól, hogy iszákos és kispapongé életű apák kivétel nélkül beteges gyermekeket nemzenek.

2. Azon nők, kik terhességük alatt fehérfolyásban szenvednek, okvetlenül vessék magukat alá orvosi kezelésnek, mert különben a gyermekeik szemei születés közben megfertőződve, megvakulhatnak.

3. Ha gyermekek születik, szorítsátok rá a bábát, hogy a gyermekek szemét mindjárt születése után megtisztogassa, úgy a mint azt szolgálati szabályzata rendeli Aztán vizsgáljátok meg magatok is az első héten mindennap a gyermek szemét, s ha azoknak héjain legcsekélyebb pirosságot, dagadatot, vagy nyálkás váladékot vesztek észre, hívassatok rögtön orvost s járjatok el szorosán annak utasítása szerint. Ha orvos azonban nem volna kéznél, úgy tisztogassátok meg a gyermek szemét, valahányszor a gyermek legcsekélyebb nyoma mutatkozik, k. b. minden 10 perczben hidegvízbe mártott tiszta vászonrongyoskával, vagy egészen tiszta puha szivacsoskával, vagy egy vízbe már-

tott és kifacsart vattadarabkával, miközben a szemet a halántéktól a szemnyíláson át egészen az orrig törülgessétek. Továbbá folytonosan finom vizes rongyoskát kell a gyermek szeméire raknotok, melyeket jejes vízbe való mártogatással vagy jégdarabokra fektetve hűsítettek meg. A vizes rongyoskák azonban ne legyenek (nagyon) kelleténél vízebbek s mihelyt kevésbé átmelegedtek, rögtön ujakkal váltandók fel.

Ha csak az egyik szem van meggyűladva, akkor óvakodjatok, nehogy a rongyoskával, szivacsdarabkával vagy a vízzel, amelylyel a beteg szemet tisztogattátok, az egészséges szemhez érjétek. A beteg szem minden egyes tisztogatása után, a melynél magatokra is ugyancsak vigyáznok kell, nehogy szemeteikbe nyálka freccsenjen, meg kell kezeiteket szappannyal mosnotok s az összes tárgyakat: rongyoskákat, szivacsdarabkákat és a tisztogatásnál használt vizet megsemmisítenetek, minthogy általuk a saját szemeteik úgy, mint már sokéi, könnyen megfertőződhetnek. Az újszülötkeknek e fajta »szemgyulladás« szerlelett veszedelmes betegség; ha azonban nem használjuk a helyes megfelelő szereket, legtöbb esetben teljesen elpusztítja a látóképességet.

A Német birodalomban az 1880-ban feljegyzett 37600 vak között 3760 találatot, a kik eme betegségben veszítették el látásukat.

De ha az előbb említett óvó intézkedéseket alkalmaztatok, az orvost azonnal elhívjátok, rendelkezései szerint cselekesztek, akkor bizton remélhetitek, hogy gyermekeitek szemvilága megmarad.

4. Ne tőrjétek, hogy gyermekeitek olyan tárgyakkal játszanak, avagy azokat még csak kezükbe is vegyék, amelyekkel szemüket megsérthetnek, milyenek: a szeg, ár, villa, üvegcserép, durranó pisztoly, nyíl, robbanó anyagok stb.

Németországban 3300 világtalan egyén veszítette el látását külső sérülés következtében. Ha mindjárt csak az egyik szem sérül is meg, mindig nagy az a veszély, hogy együttes ellobosodás által a másik is megvakul.

Folyamodjatok ennél fogva hasonló esetekben mindenek előtt orvosi segélyhez.

5. Ha gyermekeitek kanyaró-, vörheny-, difteritisz-, bárányhimlő-, agyvelőgyulladás-, vagy tifuszban betegednek meg, úgy ápolják őket pontosan az orvos rendelése szerint, még akkor is, ha a betegség már alább hagyott. Mert minden elhanyagolás vaktságot vonhat maga után. Minden száz vak gyermek közül 9-en veszítették el (a németoni statisztikai adatok szerint) eme betegségekben szemük világát. Ha a betegség tartama alatt észreveszitek, hogy az egyik szem megfáradottsága alkalmával a betegség tünete a másikban is mutatkoznak, akkor figyelmeztessétek erre az orvost rögtön.

6. Ha gyermekeitek gyenge testalkatúak, nevezetesen, ha skrofulában szenvednek, akkor fenforog a szembaj és megvakulás veszedelme is. A fiatal korban levő vakok 8%-a ezen betegség által fosztott meg szemvilágától. Azon legyetek tehát, hogy gyenge testalkatu vagy skrofulotikus gyermekeitek jó és könnyen emészthető láplálékokat, (milyenek: tej, tojás, hus stb.) kapjanak és friss levegőn sokat mozogjanak, hogy ezáltal mielőbb erősek és egészségesek legyenek.

Ne engedjétek meg soha, hogy gyermekeitek reggeli vagy esti félhomályban avagy rossz világítás mellett szemüket olvasás, kötés, varrás vagy finomabb munka által megterheljék, minthogy ezáltal gyenge látásukká, v. rövidlátóká lehetnek és látóképességükben nagy kárt okozhatnak.

8. Ne egyeztetek bele soha, hogy gyermekeitek szemüveget hordjanak, mielőtt az orvos szemüket meg nem vizsgálta és nem tette meg a rendelést, vajjon kell-e nekik, és milyen fajta szemüvegre lesz szükségük? Végül legkomolyabban tanácsolják a gyermek hozzátartozóinak, hogy minden mutatózó szembajban tüstént orvoshoz forduljanak segítségért, bármilyen orvos legyen is az.

KÜLÖNFÉLÉK.

rongva léptem a postára s kedvet éreztem leülni a postást, ha még sem ad pénzes-levelet. De aztán megdondoltam a dolgot és egész haragom az öreg nagyságos ur ellen fordult, olyan dühös voltam rá, hinhá nem is ő juttatott volna kenyérhez... hát miért is tette! Ebből a kenyérből született az a takinet... no, ugy-e, most ti is látjátok, amint rám mered? Ott van ni!

Arra biztattok, hogy csak folytassam, jól van, folytatok, hiszen mindenre emlékszem... csak az örültek nem emlékeznek... Levél ismét volt egy egész halom, mindenféle halvány színtű és réti illatu, mind afféle asszony irás; nem is levélhordó, aki tüstént meg nem ismeri, hogy fiatal, vagy öreg asszonytól van-e a levél... Főhadnagynak nem irnak vén asszonyok. Nehéz szívvel közegetem a főhadnagy szép lakása felé. Az ablakban állt és amint elhaladtam előtte, olyan várakozás, reményteljes pillantást vetett rám, hogy a vérem megfagyott tőle és hajlandóságot éreztem az elfutásra; de aztán csak beléptem. Visszaforodult az ablaktól s míg néhány lépést tett felém, tekintete valóságos rimánkodást fejezett ki, aztán a bizalom és jószág ragyogott szép szemében — éppen így ragyog a mi kék egünk, nap lemenet előtt, tudjátok ott a fenyesek felett? Csak hogy ott, abban a kékségben a ragyogásion kívül nincs egyéb; de az ő tekintetében minden volt: reménykedő, szorongó, biztató, szóval ott volt az egész szíve. És ebben a pillanatban minden tétova nélkül oda adtam volna az életemet egy öt pecsétetes levélért!

Vontatva szedgettem elő azokat az utálatos

karsu leveleket. A kezemet nézte, aztán ismét a szemembe tekintett:

— Más nincs?

Ilyen hangot még sohasem hallottam; meglágyította volna az még a követ is. Rettegve mondtam, hogy — nincs, mire olyan halovány lett mint a rektorné kertjében a sárga róza és a szép ragyogó tekintetében iszonyú szenvedés villant: a szívembe nyilallott és az ajtó felé fordultam. Mikor éppen kiléptem volna, a főhadnagy a vállamat érintette és azon keresztül nyulva, csuszlatott a kezembe egy öt forintost.

Én Istenem mennyi pénzt várhat az, a kinek öt forint nem is pénz.

Végre, másnap reggel megjött az öt pecsétetes levél. Könnyebbülten sárgajottam. Csak hogy itt vagy valahára! És rohantam. Így még soha sem futottam:

— Főhadnagy ur, főhadnagy ur! Itt a sok pénz! kiáltottam, megelégedve minden illendőséggel. A főhadnagy a divánon feküdt, szép feje kissé hátra szegődött a nagy medve bozontos nyakán. Alszik. Hozzáléptem... Na, de aztán most már csak ti is látjátok azt a tekintetet? Nézzétek, nézzétek, mint mered rám elfátyolozott fényével és azt mondja — Elkéstél!

Oh, Istenem pedig hogy rohantam... ha azt megtudhatná valahogy, akkor még sem nézne rám így!

— **Kinevezések.** A kereskedelmi miniszter a zágrábi posta- és távirat-tisztképző tanfolyamon Antolek József posta- és távirat-tisztlet, ki Csáktornyan több éven át volt alkalmazva, a magyar nyelv tanításával bízta meg. — A zala-egerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság Ebbeldi Gyulát a csáktornyai pénzügyőri szakaszhoz kinevezte. Fischer Ferenc pénzügyőrt pedig Stridoról Csáktornyára helyezte át.

— **Hivatalos látogatás.** Szöcs Mihály százados, zala-egerszegi szárnyparancsnok a napokban meglátogatta a stridói csendőrsőt, s azt rendben találta.

— **Választás.** Dráva-Vásárhelyen az üresedésben volt községi irnoki állásra 3 pályázó közül megválasztották Pintács Ferenc csáktornyai járásbírói díjnosok.

— **Közgyűlés.** A csáktornyai villamtelep-részvénytársaság saját helyiségében f. hó 29-én (szerdán) tartja évi közgyűlését.

— **Eljegyzés.** Bersuder Károly, a cs. és kir. szab. dunagőzhajózási-társ. hivatalnok Budapesti jegyet váltott Macskásy Jolán k. a. okl. tanítónővel, Macskásy Sándor bajai áll. tanítóképző-int. tanár kedves leányával.

— **Vasuti féljegy a munkásoknak.** A földművelésügyi miniszter leiratban tudatta valamennyi vármegye törvényhatóságával, hogy a mezőgazdasági munkásoknak, az azok legalább tizen egy csoportban utaznak, a magyar állam összes vonalain harmad osztályú feláru menet kedvezményt ad anélkül, hogy ezt külön kérvényben, községi bizonyítvány csatolásával kérelmeznék. A feláru jegy megszerzéséhez elegendő a munkás-igazolványoknak a vasuti pénztárnál felmutatása. Ezt a kedvezményt a miniszter csak a magyar honos munkásoknak adja meg, míg a külföldiek csak a munkaadó részéről a miniszteriumhoz benyújtott indokolt kérelemre.

— **Márczius 15-dike Stridón.** A hegyvidéki tanítók, Stridó és vidékének hazafias lakossága a »Csillag« vendéglő egyik helyiségében márczius 15-én az 1848-diki nap emlékére ünnepélyt rendeztek. A helyiséget nem nagy számú, de lelkes csoport töltötte be, mely megható és lélekemelő kifejezést adott azon érzetnek, hogy él még a szivekben a kegyelet és hála azok iránt, kiknek azon nap áldásait köszönhetjük. Haraszty István rácz-kanisai tanító üdvözölte az egybegyűlt ünneplőket s az évforduló eseményét esetezte, mit a nemzet imája »Isten áldd meg a magyart« követelt. Most Adelmann Irma kisasszony szavalt a Tóth Kálmán »Előre« című költeményét. Ezután Grau Géza ráczkanisai tanító »Szent nap« című felolvasását tartotta, majd Szmodics Szilárd vashegyi tanító szavalt el Ábrányi Emil »Márczius 15-jét«, mit befejezésül »Hazádnak rendületlenül« zárt be. Az est kedélyes hangulatban folyt le s mindvégig a lelkesedés szavai hozták hullámszába a sziveket. Természetes, hogy a felköszöntők nem maradtak s annak a jó magyar szokásnak, hogy ami a lelket nyomja, azt legjobban kiönteni szavakban, itt is eleget tettek.

— **Megjutalmazott orvosok.** A m. kir. belügyminiszter ur dr. Krasovecz Ignác csáktornyai járásorvosnak, dr. Böhm Sidney perlaki járásorvosnak, dr. Szabó Zsigmond perlaki, dr. Józsa Fábian, dr. Messer Samu belatincei és dr. Kollin Ignác dobronoki orvosnak a trachoma gyógykezelése körül kifejtett fáradozásai elismerésül 100 — 100 frt. jutalomdíjat utalványozott.

— **Helyreigazítás.** A muraközi magyar nyelvű jutalmaknak lapunk múlt számában közölt elszámolásába értelemzavaró tollhiba csuszolt be, mert a tizenharmadik megjutalmazás végösszege, a mint a közzétett jutalmazási tételek összeadása igazolja, nem négyszáznegyvenhárom forint és ötven krajczár, hanem négyszáznegyvennyolcz forint és ötven krajczár. Ehhez képest az összes tizenhárom megjutalmazás végösszege sem hétezer háromszáz hat forint és hetven krajczár, hanem hétezer háromszáz tizenegy forint és hetven krajczár.

— **A megyei közigazgatási bizottság** márczius havi gyűlését dr. Jankovich László gróf főispán elnöklete alatt f. hó 14-én tartotta. — Az alispáni havi jelentés helyeslőleg tudomásul vétetett. — Széll Kálmán miniszterelnök az új kormány kinevezéséről és hivatala elfoglalásáról a vármegye közönségét értesítvén, a közigazgatási bizottság azt elhatározta, hogy a közönségnek közönséget elhatározta. — Árvay Lajos főjegyző előterjesztette a borhamisítás megakadályozása és a termelők jogos érdekeinek megóvása czéljából a közigazgatási bizottság megbízásából készített s a kereskedelemügyi miniszterhez intézendő felirat szövegét, amely felirat ezt az ügyet teljes megvilágításba helyezi

és a létező baj gyökeres orvoslását czélozza. A közigazgatási bizottság a feliratnak a földművelésügyi- és belügyminiszterhez való felterjesztését elhatározta. — A csáktornyai anyakönyvvezető más irányú elfoglaltsága miatt ezen állásával járó kötelezettségének nem felelhetvén meg, állásáról lemondott; a bizottság kinevezésre ajánlja Plichta Béla jegyzőt, helyettes anyakönyvvezetőnek pedig Kuczor Imre irnokot. — A csáktornyai járási főszolgabíró javaslatát a csáktornyai anyakönyvvezetői kerületnek nagy terjedelme miatt kettéválasztása tárgyában véleményes jelentéssel végett kiadják az anyakönyvi felügyelőnek. — A stridói anyakönyvvezető kerületben Földes Imre h. jegyzőt ajánlja a bizottság kinevezésre. — A kir. tanfelügyelő — havi jelentése szerint — a többi között meglátogatta a mura-kereszturi r. k., kollátszegi r. k., szepetneki r. k., a mura-királyi r. k. és turcsisesei községi iskolát, a hodosáni állami elemi iskolát és állandó gyermekmenedékházat, a túske-szent-györgyi r. k. iskolát. — Kir. tanfelügyelőnek a muraközi jutalmak tizenharmadik kiosztásáról szóló elszámolását és jelentését a bizottság jóváhagyólag tudomásul vette.

— **Színészet Csáktornyan.** Jeszenszky Dezső színgazgató jól szerzett, 28 tagból álló operette színtársulatával f. évi április hó 2-án kezdte meg a »Zrinyi«-szállóda nagytermében előadásait. Az előleges színházi jelentés szerint, a társulat a kor igényeinek megfelelően van szervezve és képes a legmesszebbmenő várakozásnak minden tekintetben megfelelni. A társulat tükra, Jakabffy Gábor ur 12 előadásra bérlok gyűjtésén fáradozik elég szép sikerrel. E társulat Veszprémnek és Keszthelynek állandó színtársulata s csak rövig ideig szándékozik Csáktornyai maradni. Ajánljuk őket a magyar színészetet pártoló közönség jóakarataiba. Az előadások sorozatát husvét napján Beöthy László és Rákosi Viktor látványos színművével az »Aranylakodalom«-mal kezdik meg.

— **Hivatalos órák.** A csáktornyai posta- és távirad hivatalnál ünnep- és vasárnapokon a hivatalos órák következőleg állapítottak meg: utalvány, posta-lakarekpenzárti ki- és befizetés d. e. 11 óráig; pénzlevél és csomagfeladás 11 1/2 óráig; távirat feladás 11 1/2 óráig; távirat- és ajánlott levél feladás d. u. 3-4 óráig; hírlapkiadás d. u. 4 1/2-5 óráig

— **Hazafias ünnepély Csáktornyan.** Ritka szép hazafias ünnepélynek voltak városunkban szemtanúi e hó 18-án. A Szabolcs Melánie áll. polg. isk. tanítónő vezetése alatt álló »Csáktornyai magyar lányok irodalmi köre« tartotta meg első diszgyűlését e napon, mely kizárólag márczius 15-ke emlékének volt szentelve. A nagyszámú és diszes közönség előtt az ünnepély a következő változatos programmal folyt le. Az ünnepély elején a »Hymnuszt«, a végén a »Szózatot« énekelték. A megnyitó beszédet a kör vezetője mondotta, kinek ügyes és hazafias érzéstől áthatott szavai a közönség lelkesen megtapsolta. A »Talpra magyart« Kayser Eugenia k. a. szavaltta el szeretetreméltó fölhevüléssel. A napról Alszeghy Paula beszélt, ki a szabadság ujjaszületését tudással, hazafias tüzzel s lelkesedéssel szabad előadásban oly hatás mellett, hogy a közönséget valóságos magával ragadta. A hazaszeretetről Mayer Klára olvasott föl, ki önálló dolgozatában vonzó keretben állított elénk egy a hazáján kívül élő magyart, ki egyik álmának a kifolyásából ott hagyta vagyonát a külföldön s hazajött, hogy ő is végigküzdjön a nemzet szabadságharczát. Meg is találta

jutalmát elhatározásáért, mert meghalhatott hazájáért Nagy-Szeben alatt. A taps után Wollák Erzs. k. a. szavaltta el »Magyarok Istene«, majd Szeiverth Stefi k. a. »Márczius 15-ke« cz. költeményeket; mindketőnek hatásos s jól átértelt szavalatáért elismeréssel adózott a hálás közönség. A bezáró beszédet a kör vezetője mondotta, ki köszönetet mondva a közönség látogatásáért, bejelentette hogy a kör minden hónap utolsó szombatján rendez efféle diszüléseket, melyre a közönséget mindenkor szívesen látják. — Jölesett a hazafias fölbuzdulás a lelkes honleányok részéről s a mikor ígéretet bírnak részükéről a jövőre is, hogy iskolában szerzett ismereteiket s hazafias érzületüket a heti összejövetelek által ily módon öregbíteni s erősíteni törekcsenek, kitartást kívánunk nemes munkájukhoz s üdvözöljük őket első fölépésük alkalmából; mert látjuk, hogy az iskola munkája jó alapot vetett s hogy a magyarosítás ügye jó irányban halad e nemzetiségű vidéken, a mikor ily lelkes honleányok, az élet iskolájának a küszöbén, ily öntudatosan fogják föl nagy horderejű rendeltetésüket.

— **Felhívás.** Szakács Balázs csukovecki erdőőr eskübizonyítványát ismeretlen helyen ésidőben elvesztette. Felhívom az esetleges megtalálót, hogy ezen bizonyítványt Csukovecz községnek, avagy Zalamegye erdőzeti bizottságának 15 nap alatt küldje meg. — Dráskoveczen, 1899. márcz. 18-án. Harmat Nándor jegyző.

— **Halálkozás.** Horváth Ignác csáktornyai uradalmi számvévo fájdalomtól megtört szívtel tudatja a maga, gyermekei, menyei, unokái és nagyszámú rokonság nevében a forrón szeretett, felejtethetlen nőnek, illetve anyának, anyósának, nagyanyának és jó rokonnak Horváth Ignácné született Lehrmann Emmának élete 68-ik, boldog házasságának 43-ik évében hosszas szenvedés és a halotti szentségek átjates vétele után 1899. márczius 24-án reggel 7 1/4 órakor bekövetkezett halálát. A boldogult hült tetemei folyó márczius hó 25-én délután 4 1/2 órakor fognak beszenteltetni és a dráva-szent-mihályi sírkertben örök nyugalomra elhelyeztetni. Lelki üdvéért a szent miséidőzt folyó hó 27-én reggel 9 órakor fog az Úrnak bemutatattani. — Csáktornyan, 1899. márczius 24-én. Az örök világgóság fenyekedjék neki!

— **Az Alsó-Lendva és vidéke phylloxera és peronoszpora ellen védekező egyesület részéről** közhírré tétetik, hogy a folyó év folyamán 170100 sima szőlővessző kerül eladás alá. A vesszők ára ezenként a következő: 1.) Riparia portalis I. rendű sima vessző ezre 9 frt 50 kr., 2.) Riparia portalis II. rendű sima vessző ezre 4 frt 50 kr., 3.) Riparia selecta I. rendű sima vessző ezre 8 frt 50 kr., 4.) Riparia selecta II. rendű sima vessző ezre 3 frt., 5.) Rupestris monticola I. rendű sima vessző ezre 14 frt., 6.) Rupestris monticola II. rendű sima vessző 8 frt. Árak csomagolás nélkül Alsó-Lendván helyben értenek s a vesszők tagoknak féláron adatnak. Felhívotnak mindazok, kik ezen vesszőkre igényt tartanak, hogy bejelentéseiket az egyesület elnökénél Szmodics Viktor járási főszolgabírónál f. é. márcz. hó 30-áig multhatlanul meg tegyék, hogy a vesszők márcz. hó 31-ig a tagok közt a részesedés arányában felosztathatók legyenek, a mely napra a jelentkezők a vesszők átvételére a főszolgabírói hivatalba délelőtt 8 órára ezennel meghívotnak. Ezen határidő elteltével a vesszők bárkinek eladatnak. Alsó-Lendva, 1899. márcz. 20. Szmodics Viktor, egyesületi elnök.

— **Felhívás.** Kotorii volt erdőőr Ganzler János a részére kiállított eskübizonyítványt elvesztette, a megtalálót felhívotik, hogy azt 15 nap alatt Kotor község bírájának adja át.

— **Talált hulla.** Patics Balázs laibachi illetőségű vándorló utközben hirtelen meghalt. Holttestét f. hó 18-án a cseresnyési határban találták meg, honnan a miksavári temető halottaskamrájába szállították.

Feladás szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Kiadó és lapulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt
Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Praznovera.

Kaj je praznovera?

Ako človek kojem dugovanju takvu moć prisvoji, koju ono nemre imeti; ako jedno jako naravsko dugovanje nenaravsko razlaže. To je praznovera. Nepametna vjera, koja niti znanost, niti verozakon nemre opravdati.

Praznoveren človek si nepremišlava, nego utvara.

V najjednostavnijih dugovanjeh preko naravsku čudu, copriju išče. Misli, da su vile, koje se nevidljiva moreju učiniti i čude napraviti. Praznoveren človek verje da su je garabončiasii, koji se v zrak zdignuju i tuču doneseju na hatar. Verje, da su copernice, koje po metlah ili porišćah znaju leteti, ljudi i živinu spokvariti. Verje, da su straha, koje nemiruju žive ljudi.

Kak postane praznovera?

Zveksinom s utvare. Puno misle, da ako v sobi pohižtvo puca, vrata se odpreju, onda bude smrt v hiži. Ali tomu dugovanju je pak to zrok, do kak se soba stopi, tak i drevo pohižtva se suši i vu tem toga more biti i pukne, ali pak se zrak hladi i poleg toga dreva pohižtva i skupa ide. More biti, da negda je zaisto negdo vumrl v oni hiži, gde je pohižtvo pokalo, ali

sigurna smrt se nije zato dogodila, ar je pohižtvo pokalo, to praznoveren človek niti ne zeme v pamet, da kulikopot puca pohižtvo prez da bi gdo vumrl pri hiži.

Ali i vnoğıput se takov človek vkani, ili ga drugi vkaniju. Nekomu je na hasen, ako praznovernoga človeka more prestašiti; pripovjeda mu takvo, kaj nemre biti i on to verje, pak to, pripovjeda drugomu, još nekaj pridaje k onomu, kaj je čul. Pripovedal budem jeden dogodjaj.

Dombi Peter, jeden premožni gradjan, nije hotel kćer svoju zamuš dati Sugár Ferencu, jednomu poštenomu, ali siromaškomu mladenцу; mladenec je jedenput toga praznovernoga človeka ošalil, o polnoči je na nahizje odišel i tam med štopotanjem je vikal (vu ime Dombi Petra pokojne žene), da samo naj da kćer Sugár Ferki zamuš, jer drugač nebude imela mira vu grobu; prestašeni Dombi Peter je veruval, da zaisto pokojne žene njegve duh hodi dimo o polnoči pak je zamuš dal kćer.

Još i verozakonska revnost more zrok biti praznovernosti. Znamo, da Jėzus zadnju večerju je 12 vućeniki svojemi potrošil, i drugi dan su ga razpeli i vumerl je. Jesu vnoğı takvi ljudi. — koji se bojiu s dvanajstemi k stolu sest. misleć. da zmed njih — 13 — jeden bude na kratkoma

moral vmreti. Takvoga kaj pak je niti Jėzus, a menje su rekli njegvi apoštoli.

Z praznovernosti i vnoğı smešna dela dohadjaju. — Praznovervi človek, da zabrani tuču, sekiru v poček zaseče. Sigurno, to već malo školsko dēte zna, da od toga tuča bormes neprestane. Nadalje, mnoge stare ženske čuda kiseloga mlēka daju putujućem navučnikom, da se garabončias nebi razsrdil i tuču nebi poslal. I to je smešno moglo biti, kad v T . . . a varoških školah duh sveti se pokazal. Više ih je reklo, da su vidli duha svetoga, poleg toga vnoğı i vnoğı su poiskali to školu. Nazadnje se je zišlo, da jeden nevaljani dečko je zrcalo držal pred sunčane trake; traki su po prosnicah igrali, i ljudi su to držali za duh sveti.

Iz povesti Magjarske.

Dalje.

Avari. Avari, iliti Varhuni, bili su hunni, koji su se kraj Črnoga morja nastanili. Ljeta 557-ga (Po Kristušu) su došli vu Europu i nastanili se vu Panoniji, gde su pred njimi longobardi i gepide stanovali. 565-ga su Bajana sabrali za viadara (khangana), koji je sa ovim vitežkim pukom v strah nagnal sve narode, najbolje pako vladara Carigrada (Konstinopele.) koji mu je sa tim vnoğı ljet godišnji danak plaćal.

Z A B A V A

Najdeni kinč.

Na kraju jednoga nepoznatoga selca, dalko zgora vu Karpatih, stala je pred mnogo leti jedna stara na pol porušena drevena hiža. Vu toj hižici stanujal je neki starrec-težak.

Starec umre prez teštamenta, a bližnji seljaki nisu znali, jeli pokojni starec ima rodbinu ili ne. Sud rezglasi po novinah, da se javi nasljednik pokojnika. Ali nigdar nitko se je ne javil, da vu rodbinstvu stoji s težakom, pak niti hižica, niti ono malo pohižtvo, kaj je bilo, najmre: postelje, klup, stol, stolec i jeden drveni svetec, nije bilo vredno, da se tak što ponizi, da prizna i valuje, da je bil s pokojnim prosjakom vu rodu.

Po nekom vremenu javi se sudu neki mladenec, rećeć Ivan, koj je s pokojnikom vu rodu bil, ali to potvrditi s kakovimi dokazi nije mogel, pozival se je samo na poslednje reći svoje pokojne majke, koja mu je to povedala, da njim je pokojnik vu ro-

du. Sud mu je poveroval, prekdal mu hižicu i ono malo pohižtvo.

Ivan, sin je bil jedne vdovice, imenom Marte, bil je dober, ali siromaški mladenec, Marta ga je ne mogla vu školu dati, ar je bila jako siromašna, zato se je moral dati na težacki posel. Kad mu je mati umrla, odide Ivan iz sela, gde je do vezda s materom živel, da prezkeme poherbanu hižicu.

Kak je srećen bil vezda Ivan! Opet je imel svoj stan. Većputa se spomene z majkine reći: »Ivan! sinek moj! kajgod činiš, imaj Boga pred sobom; glej, ja sem već stara, ali ne spomenem se, gda bi bil pravični Bog dobroga človeka zapustil. Gda god se je spomenul ovih rećih, curile su mu suze, ter se je Bogu pomolil, da mu bude na pomoć.

Vezda se je opet okrenul k drvenomu svetcu, koj je vu jednom kutu stal. Kakov je to svetec bil, nije znal, niti farba na njem poznata. Ivan ga prozove svojim patronom, svetim Ivanom. Njemu se je svaki den molil, kad se je v jutro stal i kad se je večer legel na postelju.

Ivan si je služil svojega kruha s težac-

kim poslom, išel je drva cepat ili kakvoga drugoga posla obavljati.

Svaku sobotu je zdigel penenze kod svojega gospodara, del je nekoliko krajarov na stran, da je mogel njegovomu svetcu kupiti sveću, ili je nabral cvelje, da nakinči svojega patrona.

Ivan je poštuval svojega svetca, misleć, da mu bude ov sreću, donesel.

Ni se je vkani.

Lepo je bilo Ivanu. V letu po jutru na izhodu sunca sedel je navek pred hižom, gde si je jednu klup napravil, ter je premišljaval. — Poleg takvoga premišljanja spozna človek bolje veličanstvo božje i Njegovu svemogućnost.

Došla je i jesen, a za njom i tužna zima. Ivan je već ne mogel pred hižom sedec na klupi izhod sunca čakati, niti je vezda ne mogel premišljavati čudnovitu i veličanstvenu narav. Kad se je v jutro stal knjigu je čital, polje je došla vura, kad je moral na delo iti.

Teško je bilo Ivanu vu hiži spat. ar je veter kroz drvene stene prekpuhal. Istina je, da je on to ne mogel tak gledati, bla-

Pod avarskim vladanju se je više slavjanskih narodov naselilo v našu domovinu. Tak na priliku: hrvati i srbi, koji su se okolo 630-ga nastanili ovde. Na koncu 7-ga stoljeća su Avari proti frankom išli, ali ovi su je svladali. 781-ga pak je Karolj veliki, kralj frankah navalil na nje, svladal njih je i vno go blaga prevzel, koje je crkvam svoje države daroval. Tudun (khan) vodja, koj se je pokrstil, potlam je pak proti Karlu išel. Ali ov ga je svladal, avari pak su se pokrstili; koji se nisu pokrstili, ođiši su nazad vu Aziju, i priklopili su se k-tam stanujućem, rodbinskom puku.

Magjari se preseliju vu Europu.

Almoš.

Potomci Magjara su se jako pomnožili kraj keotisa, tak da njim je zemla ova premala počela biti. Preseljili su se anda vu veliku državu Skitia. Ali niti Skitia njim je za malo vreme, tak zvani lgjek, koji je od Bog pomnožil puka magjarskoga. K tomu je još hodilo, da se je Caba, kojega je Aladar svladal, sa svojim pukom povratil nazad. Zbog svih ovih njim je počela domovina premala biti. Caba, gda je na smrtni postelji bil, nagovaral njih je, da nek nezapustiju državu njegovog oca Attila. — Magjari su mu obećali, da budeju osvojili nazad Magjarsku, ali vno go ljet je prešlo zatim, kaj je za rećom došel i čim.

To se je ovak pripetilo. Magjari su bili na sedem stabli (koljeni) razdeljeni. Svako stablo je imalo svojega vodju. Med ovimi je bil jeden, tak zvani lgjek, koji je od Attilovoga pokolenja bil. Žena njegova Emeš je jedenput senjala da su se prsi (vutroba) njene odprle i žnjih je bistra voda zvirala, koja je vun tekla iz Skitia vu tuđu zemlju. To su raztumačili popi magjarski ovako: Emeš bude rodila sina, z koga bude uzmožni vladar postal. On bude puka nazad vodil vu negdašnju državu Attila.

I za isto se je narodil sin, kojega su za Almošom (Senj) nazvali. Almoš, gda je već odrasel, postal je vladarom. Na njegovu reć su se magjari spremili na put sa ženami i decom, i sa svom marhom i blagom. — Išli su proti zapadu. Vodje su njim

bili Almoš, Ond, Kund, Tas, Huba, Elöd i Tuhutom. Ali puk je prevedel, ako bude tuliko vodje imel, nebude mogel početi nikaj, a nesloga je već počela biti med njimi. Zato su zabrali za glavnoga vodju Almoša, koji je prisegel, da puka nigdar neostavi.

Tak su došli magjari do ruskoga varoša, Kieva. Stanovniki ovoga grada su se jako prestrašili, zato su se poklonili magjarom. Knez ruski pak je veliki dar poslal Almošu, zato kaj se je ov smiloval gradu Kievu.

Zatim su magjari dalje išli proti Dunaju i Tisi. Na putu su se kojim pridružili kuni sa svojim vodjima, koji su podložnost prisegli Almošu.

Osvojenje domovine.

Árpád.

Almoš je već ostarel, zato je na njegovoga sina Árpáda spalo vladarstvo.

Vodji su prisegli, da budeju navek posluhnuli Árpáda. Zato su si po stari navadi spustili krv iz žilah vu jednu kupicu, to pomešano sa vinom, popili su na znamenje, da tak naj teče krv nevernika.

Prek Karpatov, nek ulaza Verecke su došli magjari vu sadašnju domovinu. Do Munkača su išli sada, ovde su 40 danov počivali. Od ovud je Árpád pozval sve puke, koji su vu Magjarskim stanovali, da se naj predaju, jer je on došel sa svojim pukom, nazad vzeti herbiju Attila.

Ali ovi nisu posluhnuli Árpáda. Zato je Árpád s velikom vojskom išel proti Sva topluku, knezu Morvah. Magjari su njega svladali. On sam je jedva pobegel, ali kada je do varoša Vaca došel, vu sdvojnosti je vu Dunaj skočil. Bugari su se mu sami poklonili i njihov knez je dal svoju kćer za ženu Zoltana sina Árpádovoga. Árpád je i više strani sadašnje hrvatske predobil.

Zatim, kad je tak osvojil Árpád ovu ljepu domovinu, držal je vu Pustaseru narodno spravišće, gde je pravične zakone dal puku. Celoga orsaga je pravično razdelil med svojim vodji i njihovim pukom. Ovo spravljiste je trideset i osem dni trajalo.

Ali magjari nisu bili vućni miru. — Jedno za drugim su navaljili na nemce, čese i druge susedne narode. Ovi su se zato

jako serdili na magjare. Gda su se magjari ne nadali, vdrlili su vu Magjarsku nemci sa česima. Pri Požunu je bila strašna bitka 907-ga po Kristušu, koja je tri dana trajala. Na zadnje su magjari svladali nepriatelje i uništili nje.

Árpád je već ostarel i ne dugo po Požunski bitki je vumrl (907-ga). Grob mu je negdi kraj Staroga-Budima, gde su potli nad njegovim grobom magjari cirkvu sazidali nazvali nju Belom-Crkvom, koja je vno go ljet stala, ali su nju Turki porušili.

Sada mu niti jeden kamen ne znaemuje grob, ali spomen mu je vu srcu puka magjarskoga, jer Árpád je bil on človek, koji je sa svojom mudrom pametjom osvojil ovu ljepu domovinu, vu kojoj sada stanujemo.

Zoltan.

Po smrti Árpáda su njegovoga sina Zoltana izabrali za vladara. Zoltan je malodoben bil, zato je narodno spravljiste Bontonda, Lehela i Bulca postavilo Zoltana, za vodje i štitnike.

Susedski puk je mislil, da vezda leško povrti sve, kaj su mu magjari prije na hrbet nametali. Nemci su bili prvi, koji su pod kraljom Ludvigom do Požona vdrlili. Ali magjari su je svladali, vno go plemenitašah nemskih je ostalo na ratnom polju i sam Ludvig je jedva pobegel. Nemci su još vno go ljet po ovim rata morali magjarom godišnji danak plaćati.

Magjari su po ovoj sreći novu volju dobili proti nemcom. Navalili su na čelu Türinšku i zemlju Frankov, potlam Bavarsku i Saksku.

— Pri potoku Lech su još jedenput svladali nemce. Ime magjarah je posvud strašno bilo.

Ali preobrnela se je sreća i magjarom. 924-toga ljeta, gda su magjari Saksku puštošili, jednoga vodju magjarskoga su nemci vlovili. Nemci su ga samo tak dali vun, da su magjari devet ljetni mir svezali. Nemci su magjarom veliki godišnji danak morali plaćati. Magjari su držali reć, ali ne nemci. Gda je blizo bilo 9-to ljetu, nisu

tom je zamazal; ali zato je ostalo mesto, gde je ne bilo s blatom zamazano.

Jedno jutro probudi se Ivan raneše, neg navadno. Hoće nad vrata vun, ali ne more; kaj vidi? Sneg je opal do krova.

Ivan se silno prestraši, ar je znal, da na izhodek niti pomisliti ne mora. A ono malo drv, kaj je imel, neće mu biti dosta za kurenje peći, dok se sneg raztali. Ivan je zato ne zdvojil, nego je svoje spasenje prekdal božjoj volji, on se preporučil Bogu. Spomenul se je božjih rećih. — Pomori si sam, pak ti budem i ja pomogel. Hotel je Ivan, da silom snega odgrne, ali potlam je videl, da bi se zabadavo mučil dalje.

Da se ne smrzne, zakuril je peć, ali jako šparljivo, ar je moral na budućnost misliti. Ali zabadava, za četiri dni zgorela su mu sva drēva. Kaj bude vezda siromašni Ivan? Znal je, da je mu smrt blizu, ali on još ne zdvoj.

Moral je stola rezcepati, klup i postelju, a sneg se još ne počel taliti. Nikakvoga pohižtva je već ne imel samo onoga svetca.

Vezda je svetca moral pocepati. Kak je to teško bilo Ivanu, ali kaj bi drugo, sila kola tere.

Vu zdvojenju preporučil se najprvlje Bogu, ter ga prosil, da mu to naj ne broji za greh, kajti je osiljen to napraviti, da si ugřeje svoje smrzjene kotrige.

Molitvum malo okrepljen zeme sekiru i stupi k-svetcu.

Najprvelje se prekrži, zatim reće plaćućim glasom: »Sveti Ivane, ti vidiš, kak siromašnomu Ivanu ide. On je zaostavljen od celoga sveta, jaka zima je nastala, a od nikuda drv, siromašni Ivan niti kruha neima, moral bude od glada vumreti. Veruj mi sveti Ivane — i ti znaš da nigdar ni sem lagal. Teško mi je od tebe se odlučiti, do vezda smo navek vu jedinstvini živeli. S tvojom pomoćjom sem imel navek dosta posla, ali i ja sem ti sve činil. Ali vezda — o ne glej me tak žalostno, ar moram puknoti od boli. — Oprosti mi, ne morem drugać, moram....«

Izrećeć to, zdigne ruku i sekira vpadne na kip svetoga Ivana. Svetec opadne, ali za jedno se začuje zvončeci glas. Ivan pogleda-i kaj vidi, svetec je bil napunjen samicimi žutimi (zlatimi.)

Na zemlji, okolo svetca sve puno sami

žuti su ležali, a još i vu sneg su opali iz skulje, koj je Ivan svetcu napravil.

Što bi si to mogel misliti, da je vu tom svetcu tolki kinć sranjen.

Ivan se najprlje zahvalil Bogu, zatim se okrene k svetcu i počne ovak govoriti: Oprosti mi svetec, da sem te okernjavil, pak još si mi toliko kinća dal. Ali vezda se budem pobolšal, veruj mi, nigdar ti neće zmanjkati sveća i lepu opravu budeš dobil. — Zatim kušne svetcu ruke i noge.

To je blagoslov moje mile pokojne majke, reće većput grejeć se kod tople peći.

Proti jutra popuhne jug i sneg se počne taliti. Ivan najde si boljega drugoga stana.

Ivan si je kupil ne dalko od selca jedno imanje, gde je dobro gospodaril. Nigdar nije pozabil Ivan, komu ima svoje bogatstvo zahvaliti. Svoga svetca zeme sobom, dal ga je popraviti i napravi, kaj mu je obećal, kupi mu najmre lepu, zlatom nakinčenu opravu a oljenka je navek pred njim gorela. Dal ga je kiparu, da ga lepo i dostojno popravi.

Ov svetec bil je vu Ivanovoj hiži kak kakov stari sveti ostanek. Svakoga jutra i

hoteli plaćati. Magjari su znović vudrili na nemce, ali ovi su se u miru dobro zvučili muštru magjarsku, pak su ovak svladali magjare pri Merseburgu 933-ga. Ovo je bil prvi boj, gde su nemci svladali magjare.

Magjari su vezda mir dali nemcom, ali s tim više je trpela od njih Taljanska, Grčka i Napol.

(Dalje sledi.)

Loparits.

KAJ JE NOVOGA?

Ogenj.

Iz Légrada nam opet pišeju, da je tam ogenj bil. Občina ima prek Drave jednu veliku pašu, imenom »pazsits«. Na ovi paši od ranoga protuletja do kasne jeseni marhu, koja nije tak potrebna doma, dan i noć držiju gazdi. Po danu po paši se zadržava marha, a na noć pak prefiraju pastiri marhu u štale, koje su tam na paši napravljene. Vezda v nedelju po poldan vu vetru se z nepoznatoga zroka najedenput zažgala občinska štala i za kratko vréme su i druge dvé štale v jednim plamnu štale. Sve slammato i drveno je bilo, poleg toga nije niti moći bilo pomisliti kaj obraniti. Sreća jedna, da nije bilo marhe nutri, drugo pak, da su ove štale na strani štale, poleg toga veter nije mogel dalje nesti iskrinje. To je već četrti put nesreća vu ovom ljetu.

Nise zabadava trudil.

Zalosten je bil dogodjaj Romancz János zvanoga stanovnika iz Penészlak zvane občine, koj već čez tri mesece drugoga posla nije imel, nego da je po orsagu na svaki sejem išel, da poišče onoga, koj ga je vkanil. Ove dane je onda dostigel svojega cilja, našel je človeka, kojega je iskal, pak poleg toga njegov strašen trud je ipak naplatil. Prošlo ljetu v deczember mesecu je orsački vašar bil v Er-Mihályfalva zvanog občini, na koj vašar je i Romancz doširal svoje dva lépe vole. Na lépe vole su se i našli kupci, ne jeden, nego i više, ali oni nisu štelj tuliko dati za nje, koliko je on prosil, pak poleg toga voli niti kesno popoldan nisu bili prodani. Gazda se bojal, da vole nebude mogel prodati, pak peneci

večera je cela obitelj Ivanova, žena i deca, izmolila svoju molitvu pred ovim kipom.

— Deca moja! budite pošteni! je većput opomenjuval svoju decu, ar poštenim putem, ako hodite, najdalje budete došli.

Budite pobožna, ar samo onda morete zadobiti sreću ne samo na ovom, nego i na drugom svetu.

Ali koga Bog ljubi, onoga i pohodi, veli naš svet, tak se niti sreća, niti puna zadovoljnost nastanila vu Ivanovoj hiži. Umre mu najstareše dete. Ivan je bil jako zalosten, ali zato nije zvdjoil. On se je podal vu božje ruke, pak je i tuge i nevolje rado podnašal, ar je znal, de tak Bog hoće.

Iz ove pripovedke lahko vidi človek, da more sve hudo i najvećše nesreće podnesti, ufanje postavi vu ruke Boga.

Ne sledi iz toga, da Bog svakoga človeka, koj ga ljubi, nadaruje s peneci i vremenitim dobrom i on to redko čini, ali segurna mu bude plaća na drugom svetu i zadovoljnost kroz čeli svoježivot.

bi mu trebali. V mraku je došel jeden kupec, s kojim se gazda pogodil za 260 forinte. Samo ovdj je početek. Kupec vole nije splatil, nego mu je dal 50 forinte kapore, pak je rekel, da druge peneze odmah pošle z doma. Povedal je, da mu je ime Villás Mihály, pak da je z Orosháza zvane občine. Gazda je pristupil na tu pogodbu, nego pašuše si je pri sebi zadržal. Posle vašara je prošlo vréme, tjeden za tjednom, ali peneci nisu samo došli. Za mesec dan odišel je vkanjeni gazda v Orosháza, tam pak je začul, da po imenu Villás Mihály nije poznati. Posle toga je Romancz odišel na svaki sejem svikam, jer si je mislil, da more biti bude još k njegovomu spodoben dogodjaj se zišel. Ove dane je došel v Nagy-Várad na sejam, gde je vkanjljivca vlovil i prek ga dal redarstvu. Zločinec najprije je tajil, ali potlam je sve prepoznal. Tak veli, da mu je pravo ime Szabó Gábor v Konyár občini. Vole je tjam v Miskolcz tiral, gde mu je jeden Lassi zvan človek dal marvinske pašuše, s kojimi je onda prodal vole. Vezda su ga zalvorili.

Devojka v zdencu.

V Gyertyámos zvanog občini je grozovito umorstvo probala načiniti jedna služkinja. Službenica je s ljubavjnom bila prama kočijašu, koj je pri onim istim gazdi služil i od ne zdavjaja oženjen bil. Vu ovi isti hiži služila je jedna 13 ljet stara pucka, koja je tu ljubav zapazila i povedala mladi ženi kočijašovi, pak poleg toga je med suprugom oštra svadja postala. Začuje to staraša službenica, imenom Strutmarter Erzsí, da njezinu ljubav je mala službenica pripovedala tam, gde ravno nebi smela povedati, pak si je donishla, da malu službenicu, imenom Steiner Zsuzsi, pospravi iz zemlje. Ove dane ju je na večer v susednu křemu po vodu poslala. Zatim pak je za njom skočila i pri zdencu iznenada ju za noge zgrabila i v zdencu pošikntula; s tem je doli pustila vedru. Na sreću, pucka je nekal dostigla vedru, za nju se obesila i za pomoć je vikala. Na javkanje su pivci z křeme dobezali, pucku oslobodili a službenicu pak prek dali zandarstvu.

Razdrapani umornik.

Iz Ferenda zvane Krassó-Szörény vármegjinske občine nam od grozovitog umorstva pišeju. Lázár Sándor zvan poljodavec je već od zdravnja vu veliki nepristeljstvu bil svojim susedom. Ove dane ze zišel Lázár s dečecom svojega suseda, koj je ravno iz škole išel dimo. Dečec se mu je pošteno naklonil na vatici, ali nato se Lázár tak razsrdil, da s balom, koju je v ruki držal, med grozovitim kletvom se na dečeca navalil, glava i ruke mu odsekil. Ljudi, koji su to vidli, su s rasuhami, sekirami se navalili na od čemera penastoga človeka i njega na komade raztrgali.

Ženitba s nameštovanjem.

Zdavnja, kad vladavci i velika gospoda poleg nekvoza zroka nisu mogli na svoje zdavanje dojtj, poslali su na mesto sebe nameštnika, koj je onda vu ime svojega poslanika verno i zdal se s njegovom zaručicom. Vu Nemškim je i vezda negdi negdi ta navada. Ta navada se zove rukavična navada, jer nameštnik vu rukavici priseže, koju mu mladoženja pošle. Juša ima mladu ženu pod rukom peljati k stołu, k

ladji ili željeznici, koja onda nju odpelja svojemu mužu.

Takvu navadu su poprimili europenci na Zára iztoku s takvom razlikom, da tam mesto rukavice škarljaka hasniju. Človek tam samo jednoga škarljaka pošle svećeniku i napiše mu, da ga naj zdaje s ovom, ili s onom devojkom. Na to jeden mužki rodjak zaručnice poslanim škarljakom na glavi odpelja zaručnicu v cirkvu, pak tam vu ime mladoženja prisegne s njom. Mlada žena onda poišče svoga muža, da mu kak žena bude podložna.

Ogenj.

Iz Villány zvane, Baranyavarmegjinske občine nam pišeju, da ove dane je tam nepoznata ruka zažgala jeden stog na farovskim dvoru. Ogenj je na senu i na čmlec zasel, i ovo se do zemlje zgorelo. Kvar je 5—600 forinte, iz kojega nikaj nije bilo osegurano. Sreća, da je tiho vréme bilo, drugač bi se štala vužgala i zgorelo bi i više stanov po občini.

Živa faklja.

V Hajdu Böszörmény zvanog občini se nesreća dogodila s Nagy Judit zvanom ženom. Žena je ove dane kruha pekla, pak jeden pušel slame je vužgala, da vidi, jeli se dobro žari kruh. Med tem toga nije zela v pamet, da goreča slama njoj je na furtoj opala. Od toga njoj je oprava za par minut v jednim plamnu postala. Žena sgorečom opravom preplašeno je bežala na dvor, kak živa faklja. Muž njoj je na pomoć bil, ali već kesno. Sirota žena se čisto skup zgorela tak, da doklam su ju v Debrecin dopeljali, već je vumrla.

Ruski gosti.

Premožni i bogati ruski trgovci goste svojih decah s velikom paradom držiju. Ovo leto su vnogo jako veliki i bogati gosti bili. Zmed ovih za čudo su bili gosti jednoga bogatoga trgovca. Oprava zaručnice se je vu Francuzkim v Parizu delala i ona je bila okinčena s diamanti. Drugi takvi gosti su pak bili, gde je samo obed koštal 32 jezer 5 sto forinte. Obed se večer ob sedmi vuri počel i trajal je do rana jutra. Vezda su se mladići na vlak seli i odputovali v Taljansku na tako zvano »lustrajze.«

Ognji.

On tjeden v Magyar Sörös zvanog občini je veliki ogenj bil. Pred poldanom se vužgala jedna hiža i na fletnomu je 21 hiž s gospodarstvenimi zidnamu zgorelo. Jedno težko pogoretu devojku su v Pečuh dopeljali v špital. — V Baranya vármegjinskoj Egereghon zvanog občini je zgorel jeden štacuu. Iztraga je dokazala, da ognja je trgovec sam načinił, da si za prepadojnu načini puta.

Dobre žepne i sténe vure za fal čénu moći dobiti pri Pollak Bernatu vurararu vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri tjem se *uzimljeju vure takaj* za popravek za fal čénu.

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Gabona árak. — Ciena zítka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtlig
Buza	Pšenica	9.—	—
Zab	Zob	5.80	—
Rozs	Hrz	6.00	—
Kukoricza uj	Kuruza nova	5.10	—
» » ó	» stara	—	—
Árpa	Ječmen	5.75	—
Fehér bab uj	Grah beli	6.—	—
Sárga » »	» zúti	5.50	—
Vegyes » »	» zínésan	5.00	—
Lenmag	Len	8.00	—
Bükköny	Grahorka	5.00	—

Nyilttér*)

E rovat alatt közöltékért sem alakí, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krtól méterenként. — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krtól méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyára (cs. és kir. udvari szállító)

Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélhelyleg ragasztan ló.

Köszönetnyilvánítás.

Ó Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.
Ó eszásári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg **rendkívül meg van elégedve** az asbestárpaddal béltelt cipőkököl. Ó Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbestálpéldéssel, ugyananná a cipésznél s a tán küldjek ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonzipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kítőnőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő híve
Wekerle Sándor.

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyukszem, sem izzadó láb. sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselet után **megkönnyebbül a járása** annak, ki cipőjét **dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbestálpéldéssel** látja el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbestálpéldés kítőnőségét legjobban bizonyítja, hogy **a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig az 500 pár szállított.**

Széküldés eskis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladókknak megfelelő áruáradomány.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság.
Budapest VI. Sziv-utca 18.

1492./tkv. 99. sz.

Hirdetmény.

Draskovecz és Hemusovecz tkvileg egyesített község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1839 évi 2579. sz. szabályrendeletke képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII., 1891. XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi XXIX. t.-czikkben szabályozott eljárás a tkjkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottatik

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése s a helyszíni eljárás a nevezett községekben **1899. évi május hó 15-ik napján** fog kezdődni. Ennélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg s az új tkvi tervezet elleni nemaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhíszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határonap kezdődő eljárás folyama a'att jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15. 18. az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. 6. 7. 9. §-ai értelmében a kiküldött előtt igazolják avagy oda hassanak, hogy az átruházó telkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el, s a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik, és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek;

4. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg kifejezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzenek, illetve hogy a törlesztés engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Perlakon, a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál 1899. évi márcz. hó 10-én

Dr. Kobilicz Elek

kir. albiró.

773 2—3

Keil-lakk

(Glasur)

legkítűnőbb mázólo-szer puha padló számára

1 nagy palaczk ára frt 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60kr.

Arany-fénymáz

képkerekek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.

1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa czégnél Csáktornyán.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, **fájdalomcsillapító bedörzsölésékként alkalmaztatik** köszvényél, csúznál, tag-szagattasnál és **meghűlések**nél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, **gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt**, nem titkos szer, hanem **igazi népszerű háziszser**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: **Török József gyógyszerésznél Budapestben.** Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbertéki utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“- vedjegy és Richter czegjegyzés nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és TSA., esász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Árverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járás-bíróóság 1898. évi P. v. 730. számú végzése következtében Wollák Rezső csáktornyai lakos ügyvéd által képviselt Csáktornyai lakareképző részv. társaság javára Meszarics Mátyás s t. beliczai lakosok ellen 46 frt 20 kr. s jár. erejéig 1899. évi január hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 460 frtra becsült még pedig Baksza Jeromosnál: 1 szekér, 1 sertvéstől, trágya és széna; Zsárkócs Györgynél: 1 kanczáló, 1 vastengelyű szekér, és széna, Verbán Józsefnél: 1 szekér é 1 kanczálóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járás-bíróóság 1899. V. 22. sz. végzése folytán hátralekös 11 frtban bíróság már megállapított költségek erejéig Beliczán leendő esz-közlésére

1899. évi márczius hó 29. napjának délutáni 3 órája

határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzüzetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 776

Kelt Csáktornyan 1899. évi márcz. 16-án.

Glavina János, kir. bir. végrehajtó.

Ájándéktárgyak dús választékban.

Pollák Bernát

óras és ékszerész Csáktornyan.

Főtér, az új takarékpénztári épületben.

Legjobb szerkesztő svájci zsebórák.

Faltüngerák rakára.

Ajánlja dusan felszerelt svájci zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban olcsó áráért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árák mellett.

P SERHOFER J. vértisztító labdaccai,

ezelőtt **„Általános labdaccai“** név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdaccai csodás hatásukat észszeresen be nem bizonyították volna.

Evtizedek óta ezen labdaccai általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő házi-szerből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdaccai házi-szer ajánlatnak minden oly bajknál, melyek a **rossz emésztésből és székrekedésből** erednek, mint **epe-zavarok, májbajok, kólika, vértelülések, arany-, bélétienség** s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak **vérszegénység** s az abból eredő bajknál is: így **sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál** stb. Ezen vértisztító labdaccai oly könnyen hatnak, hogy a legeszkélyebb fajtaikat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is bevehetőek.

Ezen vértisztító labdaccai csak a **Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához“** címzett gyógyszerüzében Bécsben I., Singer-strasse 15. sz. aj. készíttetnek valódi minőségben s egy 13 szem labdaccai tartalmú doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 05 krba kerül. Az összeg előzetes beküldésénél bérmentes küldéssel együtt 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr., és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy legértékesebb követeiben ezen labdaccai a legkülönfélébb nevek és alakok alatt utánoztatnak: ennek következtében keretik **csakis** Pserhofer J.-féle vértisztító labdaccaikat követetni és csakis azok tekinthetőek valódiaknak, melynek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással, fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon alírással, képes színben van ellátva.

A számtalan hátrálóból, melyet a labdaccai fogyasztók a legkülönfélébb és legnehezebb betegségek után egészségük visszaanyerése folytán hoztak intéztek, ezen helyen csakis néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenké, ki ezen labdaccaikat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Tisztelt Pserhofer ur! Köln, 1883. ápril hó 30-án. Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 5 tekereset az ön felülmáltatában vértisztító labdaccaiból utánvételre. Fogadjá ez uton is a legmelyebb köszönetemet labdaccai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel. Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Tekintetes ur! Hrasche, Földünk mellett, 1887. szept. hó 12-én. Isten akaratá volt, hogy az ön labdaccai kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom. En gyermekágyban megbűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé végezni és bizonyára már a holtak közé volnék, ha az ön csodálatra méltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg öit ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdaccai engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszaanyerésére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz.

Mélyen tisztelt ur! Bécs-Ujhely, 1887. nov. 9-én. A legforróbb köszönetemet mondok ezennel önnek 60 éves nagyapám nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhuruban és vízkórásban, már életét

Tekintetes ur! Eichenbreraum, Gföhl mellett, 1893. márcz. 27. Alulírott ismételnem kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitünő labdaccaiból. El nem mulasztalom legnagyobb elismeréssel kifejezni ezen labdaccai értéke felett és azokat, a hol csak alkalman nyúlok, a szenvedőknek legmelyebb fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Götschold, Kolbach mellett, Szilézia, 1886. okt. 8-án. T. ur! Felkértem, miszerint az ön vértisztító labdaccaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csak is az ön csodálatos labdaccainak köszönetem, hogy egy gyomorhajból, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdaccai nálam sohasem fognak kifogyani s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel. Zwickl Anna.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-tól. Évek hosszu sora óta valamennyi haj-növesztő szer közt orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns haj-szeleneczevel 2 frt.

Általános tapasz, Steubel tanártól. Útés és szurás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, új tácz, sebes vagy gyulladt mell vagy más új bajknál, mint kitünő szer lön kiprobalva. 1 tétel 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Általános tisztító-só, Bullrich A. W.-tól. Kitünő házi-szer a rossz emésztés minden következményeivel a. m. felfájás, székülés, gyomorgörög, gyomorhég, aranyér, dugulás stb. ellen. Egy csomag ára 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztr. lapokban hirdett összes bel- és külf. gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzetnek. Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltenek, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétel küldetnek.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással és minden egyes doboz fedele ugyanazon alírással vörös színben van ellátva.

Védve védjegy által. Vedjegy utazása szigoruan büntetetik.

P SERHOFER J. gyógyszerész, „zum goldenen Reichsapfel“ Wien I. Singerstrasse 15.

740 3-6